

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS I DRETS HUMANS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 68

Presidència de l'Honorable Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana

Sessió celebrada dia 27 de març del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 12838/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a realització d'una anàlisi sociològica sobre l'impacte del turisme en la joventut de les Illes Balears. 958

2) **RGE núm. 13554/13**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, contra les tanques inhumanes. 962

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputats, començam la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, presidenta, Esperança Marí substitueix Joana Barceló.

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi ha més substitucions?

LA SRA. PALAU I COSTA:

Disculpi, presidenta, Catalina Palau substitueix José Torres.

LA SRA. PRESIDENTA:

L'ordre del dia d'avui consisteix en el debat de les proposicions no de llei RGE núm. 12838/13 i 13554/13.

1) Proposició no de llei RGE núm. 12838/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a realització d'una anàlisi sociològica sobre l'impacte del turisme en la joventut de les Illes Balears.

En primer lloc, per defensar la Proposició no de llei RGE núm. 12838/13, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a realització d'una anàlisi sociològica sobre l'impacte del turisme a la joventut de les Illes Balears, té la paraula l'Hble. Sra. Esperança Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, presidenta, bona tarda a tothom. Vagi per endavant que aquesta proposició no de llei no tracta de turisme, sinó de joventut i salut pública. La qüestió del turisme és col·lateral a les qüestions fonamentals que tractam aquí avui. Vagi també per endavant que lamentaria molt que es fes una lectura esbiaixada, tergiversada o parcial d'aquesta proposició no de llei perquè quedaria totalment fora de la meva intenció.

Som ben conscient de la importància que la indústria turística té per a les Illes Balears, és juntament per això que crec que tenim l'obligació d'incidir sobre l'impacte que té en determinats àmbits, perquè no se'n pugui fer una lectura demagògica per part de ningú, lectures que d'altra banda se solen fer sense cap ni una voluntat de voler abordar els problemes per tal d'intentar resoldre'ls.

Al cap i a la fi, detectar i resoldre els problemes de la nostra societat constitueix la tasca de les persones que tenen encomanades funcions de govern i ho és igualment de tots aquells càrrecs electes que es troben a l'oposició a les diferents institucions. Reiter per tant en aquesta primera consideració que el turisme constitueix la principal font de riquesa per a la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Fa, però, una sèrie de dècades, persones emprenedores a les nostres illes, com a d'altres llocs de la Mediterrània i del món varen considerar que donar a conèixer el nostre paisatge, les nostres platges, el nostre clima podria constituir una font de riquesa i tal com varen preveure en aquella època ha estat així, la societat de les Illes Balears s'ha transformat radicalment a partir d'aquesta eclosió turística. Però, com ocorre en qualsevol indústria i evidentment no només en el turisme, al costat de múltiples aspectes positius que es deriven del turisme també se'n desprenen costos, se'n treuen beneficis i es fan despeses al voltant d'aquesta indústria i n'hi ha tant en un camp com en l'altra de directes i d'indirectes.

Des del nostre punt de vista a l'hora d'analitzar l'impacte del turisme una part dels costos no han estat tenguts en compte. Tenim un jovent que viu, creix i s'educa en el context d'una societat que es dedica bàsicament a l'oci. Això genera un determinat tipus de cultura social, un determinat tipus de relacions, uns hàbits de consum i uns hàbits de lleure que tenen un impacte en el conjunt de la societat i molt especialment en el segment més jove.

El jovent de les Illes Balears, els joves de les Illes Balears rep el missatge a través de l'entorn turístic que la vida es conforma bàsicament a partir de la diversió i de l'oci. El paisatge d'aquests joves són les discoteques, els bars, els locals d'esbargiment. Es conviu sistemàticament amb una població flotant que es troba de vacances, ociosa i que en conseqüència presenta unes pautes de comportament que no són les que en qualsevol societat es poden observar al llarg de la seva vida corrent. Això té unes conseqüències a l'hora d'observar els patrons de feina i de lleure i pot generar problemes precisament quant a la cultura compartida sobre el treball i l'esforç.

Al conjunt del jovent de tots els països d'Europa promoure una cultura del treball i de l'esforç ja resulta una qüestió de gran dificultat, entenem que encara ho és més a les àrees d'aquesta part del món on la principal indústria s'articula precisament al voltant del lleure, de l'oci, de les vacances.

Arreu d'Europa i d'altres àrees del món es comença a analitzar el compte satèl·lit de les diverses activitats econòmiques, aquest compte recull l'impacte indirecte en la societat a través d'altres indicadors que els que afecten directament l'activitat esmentada. Resulta necessari en aquest sentit saber quin és el compte satèl·lit real del turisme a les nostres illes pel que fa a l'impacte sobre la joventut.

S'hauria de poder analitzar quin és el cost que el fet de viure en una societat articulada al voltant del turisme té per exemple en les addiccions i el cost aquestes representen en el present per al nostre sistema de salut pública i en el futur per al nostre sistema econòmic i per al mercat laboral en el seu conjunt, en les conductes poc saludables també en el seu impacte tant sanitari com econòmic com social o en les problemàtiques educatives que genera aquest tipus de societat, com ara la desafecció en l'estudi a causa dels models que els nostres adolescents i joves solen observar i que sovint s'emmirallen en aquest.

Per tant, s'ha de saber, s'ha d'esbrinar quines són les febleses socials de salut o educatives que genera una societat turística, en quina mesura els joves tenen més tendència a consumir estupefaents, a abandonar els estudis abans d'hora, a distribuir malament els seus temps de feina en relació amb els temps per dedicar a l'oci, al lleure, etc., també en relació òbviament amb les pautes vitals d'aquests joves, perquè evidentment, el compte satèl·lit que genera el turisme al nostre jovent requereix la intervenció del Govern per tal de pal·liar-ne els efectes negatius i potenciar-ne els positius, per exemple a través d'una formació professional adequada per a les necessitats del nostre mercat laboral, aquest és un exemple, en podríem posar molts d'altres. També podríem esmentar estadístiques, però crec que no és... o podria desvirtuar el sentit d'aquesta proposició no de llei, per tant, no entrariem en les xifres concretes de consum d'estupefaents o d'abandonament escolar, etc.

Entenem, però, que el Govern de les Illes Balears té la necessitat de comptar amb dades objectives sobre l'impacte del turisme en la nostra joventut per tal de poder articular polítiques de joventut adequades i per poder-hi fer front com pertoca. Abans de res, s'hauria de saber quina és la situació.

És per això que demanam que el Parlament insti el Govern a realitzar una anàlisi sociològica adequada dins l'àmbit de la població jove de les Illes Balears per determinar quin impacte té el fet de ser una societat turística en aspectes com els hàbits d'estudi i de treball, la tendència al consum d'estupefaents, les pautes de salut, etc. Sense un estudi d'aquestes característiques, reconec que prou complex, no sabem quina és la situació i sense saber la situació tampoc no poder anar, i d'aquí ve el segon punt, del fet que aquest estudi és necessari per poder actuar.

Per tant, aquesta anàlisi hauria de servir precisament per recórrer tant a instàncies estatals com europees per articular conjuntament amb les esmentades instàncies una política efectiva de prevenció de tots els efectes negatius del fet de ser una societat turística, que no s'han d'amagar, no s'han de dissimular, s'han d'afrontar perquè és una indústria que té molts d'elements positius, però que ningú no s'enganyi, en té molts de positius i tots els pares que tenen fills en edat... en unes determinades edats, crec que són molt conscients de les dificultats que té educar-los dins la societat turística.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. En torn de fixació de posicions i pel Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Sra. Santiago, també per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta, bones tardes a tots i totes. El nostre Grup Parlamentari MÉS donarà suport a aquesta proposició no de llei, la qual caracteritzam d'original i d'interessant perquè el que proposa és que el Parlament insti el Govern a realitzar una anàlisi sociològica acurada dins l'àmbit de la població jove de les Illes Balears per determinar quin impacte té el fet de ser una societat turística en aspectes com els hàbits d'estudi, de treball,

de tendència al consum d'estupefaents, les pautes de salut, l'estil de vida i els hàbits de consum.

Pens que, com ha dit la portaveu o la defensora d'aquesta proposició no de llei, efectivament és a través d'un estudi... i obtenir unes conclusions com es pot saber quines coses positives té el turisme per a la nostra comunitat, que en termes econòmiques està clar, també té els seus aspectes negatius però, i quines coses poden ser millorables. Aquí és un punt concret, que és com afecta un model socioeconòmic a un conjunt de població, un conjunt de població jove, jo esper que quan la diputada parla de joves aquests siguin de l'edat més primerenca de la joventut perquè ara un és jove quasi fins als 40 anys, supòs que es refereix a les edats més reduïdes del que es considera jove, com s'impacta aquest... quin impacte té sobre aquest col·lectiu, que és un col·lectiu molt vulnerable i que a més és un col·lectiu... que és el moment en què es prenen decisions que repercutiran segurament al llarg de la seva vida.

Per tant, és convenient aquests tipus d'estudis per mantenir o per potenciar els factors que poden considerar-se positius o que influeixen positivament sobre les persones per modificar els factors negatius que repercuteixen sobre les persones. Per tant, és necessari conèixer com es produeixen els factors positius i negatius, per què es produeixen..., que ens puguin ajudar a entendre-ho.

Estudis sobre els efectes d'un model socioeconòmic o d'un determinat model socioeconòmic, se n'han fet i sempre les conclusions són concretes, són que influeix en l'elecció de professió, influeix en el projecte de vida, influeix en el que podríem dir l'estil de vida i tots aquests estudis coincideixen en el fet que el model socioeconòmic influeix, influeix en tots aquests aspectes que he dit, a part de la influència que poden tenir els models parentals, el model socioeconòmic, també té una capacitat d'influència molt important damunt les persones més joves.

Per tant, pens que les Illes Balears i no és rar que a més aquesta proposició no de llei vengui d'una diputada d'Eivissa, crec que tots aquests aspectes de temes d'oci afecten molt més que a altres illes, ho dic en positiu perquè segurament té aquesta demanda o té aquesta observació sociològica més acurada que tal vegada altres diputats, i crec que en aquest sentit és important perquè el tema de turisme que està lligat sempre a l'oci afecta segurament les preses de decisions que puguin tenir els joves.

No és només en temes d'hàbits, estic convençuda que altres estudis que s'han fet d'altres tipus de mercats o d'altres models socioeconòmics, com influïa en l'elecció de la professió, com influïa en l'elecció dels estudis o en el manteniment dels estudis; tenim de forma permanent que som de les comunitats autònomes on els nostres joves s'inicien més prest al consum de l'alcohol i al conjunt d'altres tipus de substàncies i de drogues... de substàncies i altres drogues que podríem dir no comercials; tenim la taxa d'embarassos també molt elevada, això d'una forma... joves també permanent, i segurament aquest model socioeconòmic hi influeix d'alguna manera. Per tant, sí que seria interessant tenir aquest estudi.

En algun estudi que s'ha fet en la nostra comunitat autònoma sobre salut o sistema sanitari i oci nocturn també ha estat molt significatiu com... tot el tema d'oci nocturn crea una sèrie de necessitats sanitàries, d'estructura sanitària que en altres societats que no tenen aquest oci nocturn no és necessari. Per tant, podem dir que sí, podem intuir que d'alguna forma influeix en les preses de decisions i sobretot en l'estil de vida.

També seria interessant que en aquest estudi, ja que es fa, s'hi poguessin incorporar altres elements, com si aquest model socioeconòmic que tenim de turisme permet promocionar les persones o les persones transmeten un model que afavoreix o no afavoreix la transmissió d'una generació a l'altra d'una situació econòmica o si permet l'ascens social. Crec que també és un tema que podria ser interessant.

Crec que el territori de les Illes Balears en el seu conjunt és un territori interessant per fer aquest tipus d'estudis, territorialment perquè no és una societat territorialment molt ample, perquè tenim molts de joves, som una població que es pot definir com a demogràficament jove i tenim turisme i a més tenim turisme divers, els de Eivissa d'un perfil determinat, els de Menorca d'un altre, els de Mallorca d'un altre, Formentera d'un altre, per tant, crec que tenim espais i models que ens poden permetre això.

Em sembla fantàstic, m'agradaria que aquest estudi -però això és perquè consti a l'acta, no és una condició ni és una proposta de modificació de la proposició no de llei- fos amb la Universitat de les Illes Balears, em sembla que s'hauria de mantenir aquesta possibilitat i una continuïtat d'aquest estudi.

A més a més em sembla interessant la possibilitat que apunta el segon punt que els resultats d'aquest estudi, les conclusions si apunten al fet que efectivament els nostres menors o els nostres joves estan en una situació -diguem- de més vulnerabilitat damunt determinats models de vida o hàbits que són perjudicials per a la seva salut, idò puguem rebre ajudes europees o estatals per fer front a aquesta situació, si efectivament es conclogués sobre això, que crec que intuïtivament tots tenim al cap que pot ser certa aquesta intuïció. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Sr. Alejandro Sanz, per un temps de deu minuts.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sin duda, ya se ha explicado aquí anteriormente, el turismo constituye nuestra principal fuente de riqueza y sin duda es el motor de la economía hoy por hoy, no sólo en nuestras islas sino también en el conjunto de España.

Se ha explicado aquí que el ocio es un elemento básico y fundamental, es una marca digamos y es sin duda un elemento fundamental a la hora de escoger un destino u otro por parte de nuestros clientes, o sea los turistas, pero también cuando se habla de ocio no consideramos que se tenga que asociar sólo como ocio entendido como discotecas, puesto que el ocio es entendido como un amplio abanico mucho más extenso; ocio es deporte, ocio son actividades de naturaleza, ocio es cultura, ocio es gastronomía, en definitiva, ocio es lo que realmente la gente en su tiempo libre quiere disfrutar.

Evidentemente el componente asociado a la noche, en unas islas más que en otras, es fundamental, pero tengo que decirle que sin ánimo en ningún momento de no reconocer la buena voluntad de la iniciativa no podemos darle apoyo. Y ¿por qué no podemos darle apoyo? Pues, por una sencilla... un argumento muy fácil, es decir, porque en ese sentido ya se está trabajando, incluso de una manera mucho más amplia, concretamente... supongo ya -creo que la Sra. Fina Santiago lo ha comentado por encima-, supongo que la diputada del Partido Socialista lo conocerá, si no es bueno que se exponga en esta comisión, puesto que es importante saber el trabajo que está desarrollando la Plataforma por el ocio nocturno de calidad.

La idea de la plataforma sin duda tiene sus antecedentes en un estudio preliminar impulsado por la Conserjería de Salud y Consumo y realizada en colaboración con el Plan de adicciones y drogodependencias de las Islas Baleares, una de las principales evidencias de por qué surgió esta plataforma es la extensión de un modelo de ocio nocturno ligado al consumo abusivo de alcohol y otras drogas como forma de diversión del que se derivan consecuencias que tienen un impacto sobre la salud y la seguridad de los individuos participantes y especialmente entre los menores de edad. También quedó patente la necesidad de desarrollar una visión estratégica común y consensuada entre los diversos sectores implicados para poder hacer frente de forma efectiva a la prevención de riesgos con la vida nocturna recreativa.

Sin duda son argumentos que van en la línea de lo que antes han expuesto, pero que realmente ya existe y por tanto consideramos que hoy por hoy hacer un estudio de estas características sería duplicar esfuerzos y no centrarse en el trabajo que desarrolla esta plataforma de ocio nocturno de calidad de las Islas Baleares.

Con esta idea que antes he comentado y con los argumentos antes expuestos a principios de 2011, hace tres años, la Consejería de Salud, Familia y Bienestar Social mediante el PADIB asumió el liderazgo para la construcción de una plataforma que representara a todos los sectores. En la actualidad la plataforma está liderada por la Dirección General de Salud Pública y Consumo e integrada por representantes de 32 instituciones entre las que están 8 organizaciones empresariales, empresarios de hostelería, restauración y salas de fiesta, 8 organizaciones de la sociedad civil, asociaciones de padres, de madres, vecinos y jóvenes, 6 direcciones generales del Gobierno autonómico, los cuatro consells insulars, 5 ayuntamientos de Baleares y la Federación de Entidades Locales de las Islas Baleares.

La Dirección General de Salud Pública y Consumo puso en marcha esta plataforma en el año 2011 como iniciativa comunitaria enmarcada en el concepto de trabajar en la promoción de la salud. Por tanto el Govern es consciente y sensible en esta materia y se está trabajando en un sentido más amplio, aunque la verdad... el contexto de realizar análisis sociológicos no tiene mucho sentido, puesto que esta plataforma ya lo está haciendo; estudios, la Conserjería de Salud de este gobierno y anteriores los ha tenido, cada vez que se impulsa un plan de la comunidad en materia de juventud viene precedido de un análisis sociológico del ocio de los jóvenes o de los hábitos de los jóvenes, y por lo tanto estudios hay bastantes.

Por lo tanto, no estamos de acuerdo en el sentido..., o no consideramos que sea una prioridad hoy por hoy realizar un estudio sociológico, puesto que estudios de estos ya hay. Lo que hoy por hoy la gente demanda, y los jóvenes y las familias, son acciones concretas.

La verdad es que la solución no es encargar más estudios, sino que es poner y dejar trabajar a la plataforma que como he comentado anteriormente pues aglutina diferentes sectores, instituciones y colectivos, y dejarla trabajar para sacar unas conclusiones, que de hecho ya algunas se están elaborando, es decir la Plataforma del año 2011 tiene diferentes iniciativas, se ha tratado el tema del impacto sobre la salud, el impacto sobre la seguridad, el impacto en la imagen de las Islas Baleares, también se hablaba incluso de propuesta de eliminar la oferta ilegal del alcohol y actuar en los espacios no regulados, de reducir el número de conductores bajo la influencia del alcohol y otras drogas, de mejorar la imagen de las Islas Baleares como destino turístico de primer orden... En definitiva, hay una serie de conclusiones importantes que está trabajando toda la plataforma, y por tanto entendemos que ese es el camino, el camino en que la sociedad civil, de la mano de la administración pero la sociedad civil, es la que conoce los problemas, las familias, los jóvenes, las instituciones, los sectores implicados en el mundo del ocio, el sector comercial, el sector de la restauración, pues tienen que decir mucho y trabajar en esa línea para luego aplicar unas políticas adecuadas.

Por tanto, insisto en lo primero que he dicho antes en mi intervención: no dudamos, y este grupo no duda tampoco de la buena intención de la propuesta, es decir, y por parte de una diputada que viene de la isla de Ibiza, donde el ocio nocturno entendido como discotecas y demás pues está muy presente, aunque yo creo que por lo que ha podido explicar denota quizá un poco de falta de conocimiento del trabajo que se está haciendo por parte de la conselleria y concretamente de la Plataforma del ocio nocturno de calidad. Y fruto de este desconocimiento, que queremos entender que es así, puesto que este trabajo que usted está diciendo que hay que hacer ya en parte se está haciendo, y también anteriormente se había hecho en otras etapas de otros años concretos.

Por tanto por este motivo no podemos darle apoyo, e insisto en lo que he dicho anteriormente, es decir, no damos apoyo porque no, sino que no damos apoyo porque es un trabajo que ya se está haciendo, que hay una plataforma con un amplio consenso que está trabajando en esa línea, en buscar una política de ocio alternativa y dar un poco a entender que todo el tema del ocio no sólo está ligado al tema del mundo de las discotecas, sino que el ocio está ligado a muchos más elementos y también a enfocar todo tipo de acciones a lo que sería el consumo responsable y no irresponsable. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Sanz. Supòs que vol fer ús de la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, gràcies, presidenta. Sr. Portaveu del Grup Popular, jo crec que tractar d'ignorant aquesta diputada no soluciona ni resol cap problema. I li podria tornar la ignorància, que se l'aplicàs a vostè. L'única manera que un pot anar a Europa a recórrer i a demanar les subvencions necessàries per poder fer una política de prevenció, perquè sense recursos no hi ha prevenció, és amb estudis fets d'una manera seriosa, i des d'aquesta comunitat, a Europa, no s'hi ha anat. I si no s'hi va, com deia la Sra. Santiago, amb estudis fets per la mateixa Universitat de les Illes Balears, analitzant bé quins són els efectes negatius que tota indústria té, també la turística, sobre els noves joves, minimitzar aquests problemes per part del Partit Popular és terrible! És terrible.

I poden fer més incidència a l'illa d'Eivissa, perquè possiblement ja va bé per a les discoteques i aquestes coses, però no és només l'oci nocturn, que en diu vostè, no només són les discoteques, és educar una gent dins la cultura del treball, de l'esforç, de la responsabilitat, quan l'entorn és majoritàriament de gent que ve aquí a passar les seves vacances. Per tant ve a gaudir del seu oci, del seu lleure, i que el seu comportament és aquí de 15 dies per a ells, però per als nostres joves és el que veuen els 365 dies. Per tant hem d'aprendre a diferenciar allò que és aquesta gent que ve aquí, els milers i milers que vénen, els milions de turistes, que per a ells es converteix en una manera de viure diària, amb la que aquesta mateixa gent té als seus països, i per tant si no s'aprèn a prevenir això d'aquí i només es preveu en formació amb inversió i això no hi és, tornarem a tenir i tenim els índexs més alts de fracàs escolar, tenim els índexs més alts de consum d'estupefaents, i aquí el Partit Popular viva la vida! M'imagín que no han assumit el risc que és d'educar les criatures dins aquestes societats, o bé els és igual el contacte directe amb tot tipus de drogodependències que s'estan donant.

Jo crec que era una manera d'aprofitar aquesta proposició no de llei perquè el Govern prenguéss aquesta iniciativa, l'única possible si es vol anar d'una manera seriosa a Europa a parlar de quins són els efectes que té aquesta indústria aquí, poder ser escoltats, poder treure recursos econòmics per fer aquesta prevenció, aquesta és l'única, no n'hi ha cap altra, però veig que

vostès s'estimen més minimitzar els efectes negatius, per tant vol dir que es neguen a ser conscients d'aquests efectes, i per tant si s'hi neguen òbviament vol dir que són incapaços de detectar-los i per tant és impossible aïllar-los i tractar-los d'una manera adequada.

Jo pens que si es neguen a articular polítiques públiques necessàries per incidir en el nostre jovent d'una manera positiva crec que s'equivoquen i que és un gran error, crec que teníem l'oportunitat, ja que les darreres generacions s'han vist afectades per l'impacte del turisme sense que hi hagués unes polítiques de prevenció per poder detectar els problemes i poder, per tant, prevenir-los, avui teníem les eines adequades. S'haurien pogut contrarestar aquests efectes negatius, s'haurien pogut començar a saldar aquests efectes, i crec que negar-se a fer el compte satèl·lit d'aquest problema a les Illes Balears és gravíssim.

Per tant crec que avui hauríeu tengut l'oportunitat d'aprofitar-ho, però que heu decidit no fer-ho. Per tant què en farem? Malauradament és una responsabilitat que haurà d'assumir el Partit Popular. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Passam, idò, a la votació de la proposició no de llei.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei 12838... Ah, sí, perdó; sí, sí, 8, perdó. En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei 12838/13 per 9 vots en contra i 5 vots a favor. Perdó, sí, 8, 8.

2) Proposició no de llei RGE núm. 13554/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, contra les tanques inhumanes.

Passam ara al debat de la Proposició no de llei 13554/13, del Grup Parlamentari MÉS, contra les tanques inhumanes. Per defensar-la té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Al regne de Marroc hi ha un col·lectiu important de persones immigrants, sobretot subsaharians, que volen introduir-se a Europa a través de l'Estat espanyol. D'aquest col·lectiu important tenim xifres de tot tipus: des de les ONG, que valoren que hi ha entre 1.500 i 2.200, 2.300 persones, i l'Estat espanyol, que parla de 30.000 o 40.000 persones, el Govern de l'Estat espanyol diu entre 30 i 40.000 persones; si hi hagués 30 o 40.000 persones estaríem davant una situació quasi de refugiats, seria realment molt visible, 30 o 40.000 persones és un camp de refugiats en tota regla i hauria d'intervenir l'ONU, perquè estam davant una situació que a vegades un és refugiat per la guerra i en altres ets refugiat per la fam, que et mou a emigrar.

Independentment del nombre de persones que puguin estar pendents d'entrar a Europa a través de l'Estat espanyol, som conscients tots que són immigrants que volen entrar de forma irregular, que una de les vies d'entrada és l'assalt massiu a través de la tanca que està situada a la frontera entre el regne de Marroc i Melilla. A través d'aquesta tanca s'han anat introduint grups de persones immigrants, sobretot ara, que es va reduir molt el tema que entraven per via marítima, a través de Canàries, que es va controlar tota la costa de tot Àfrica, des del Marroc, bàsicament, fins a Senegal, es va controlar, es va arribar a acords amb els països d'origen, i la gent ja no pren aquest tipus d'immigració amb els *cayucos* que vèiem els anys 2005, 2006, 2007, sinó que ara el que fan és pujar i travessar deserts fins al Marroc per poder després entrar a Espanya, i d'Espanya quedar o anar a altres països europeus. També Itàlia pateix aquesta situació de ser frontera pel sud d'Europa.

Vàrem dir també que, clar, és una frontera on hi ha més..., on es produeixen les diferències més grans de tot el món, vull dir que la frontera entre el nord d'Àfrica i el sud d'Europa és on hi ha més diferències econòmiques i socials entre un continent i l'altre.

Bé, per evitar aquests assalts l'any 2005 es va col·locar el que s'ha popularitzat amb el nom de concertines, que eren fulletes i ganivetes que s'entrecruaven amb els ferros de la tanca. Aquests instruments van generar profunds talls al cos, especialment a cames i mans; varen ser denunciats per les ONG de tot l'Estat i també ONG internacionals; varen denunciar aquest fet, es varen crear evidències molt clares del perill que suposava per a les persones la presència d'aquestes denominades concertines, i finalment foren retirades l'any 2007.

Actualment el Ministeri de l'Interior ha tornat a col·locar aquestes fulletes i aquestes ganivetes, aquestes concertines, no al llarg dels 9 quilòmetres de la tanca sinó al llarg de 3 quilòmetres; aquestes concertines no es posen a dalt de la tanca, sinó que es posen a tota la superfície de la tanca. No només han estat les ONG de l'Estat sinó que també han estat partits polítics que han manifestat la seva contrarietat davant aquesta recol·locació d'aquestes concertines, perquè la demostració ha estat, i després de posades les concertines també es pot corroborar, que no varen aturar el fet que aquesta gent assaltàs aquestes tanques sinó tot el contrari, que arribaven en molt males condicions.

També dins el Partit Popular hi hagut veus molt crítiques a aquesta instal·lació d'aquestes tanques o d'aquestes concertines. Per exemple Carmen Dueña, secretària regional del Partit Popular i senadora per Melilla, va mostrar públicament la seva disconformitat; ho diré en castellà perquè varen ser paraules seves: "*Debemos poner medios en la seguridad, pero nada que dañe la vida de las personas que vienen en busca de un mundo mejor*". El diputat del Partit Popular de Ceuta, el Sr. Francisco Márquez, també va dir paraules semblants, i va dir "*medios con menos capacidad de daño físico*". El Sindicat de Polícies i l'Associació Unificada de la Guàrdia Civil desplegats al que s'anomena la tanca, a aquella frontera, estan en contra, han fet ja un manifest públic on diuen textualment: "*No estamos dispuestos a ver una persona colgada y desangrada por las concertinas de la valla*".

Les persones més properes, independentment de quin partit polític, perquè tots els altres varen manifestar la seva disconformitat, no estan d'acord amb això perquè, a part de patir o de tenir les conseqüències més immediates d'aquest assalt, les conseqüències sanitàries, socials, econòmiques, que suposa rebre aquest conjunt de persones immigrants, veuen les conseqüències.

He duit qualque foto, perquè vostès ho vegin; això són les concertines que estan posant, si vostès les volen veure. Això és un detall; això fa uns esquinços brutals; això és un esquinç d'una concertina a una persona. Perquè ho vegin, els esquinços que pot fer una concertina a una persona. Aquestes persones del Partit Popular que ho veuen, que han d'atendre aquestes persones, estan bastant espantades. Han mort persones designades que han hagut de despenjar-se, i no arregla res. Quan una persona ha creuat quilòmetres i quilòmetres de desert, ha deixat tot el que tenia al seu país, no tornarà enrere perquè se li posin unes concertines.

Mirin, nosaltres vàrem fer un regal de Nadal al Sr. Rajoy, li volíem fer un regal de Nadal, li volíem regalar..., perquè ell deia que *no sabia si cortaban las concertinas*, li volíem regalar un parell de metres de concertina; la volíem embolicar bé, uns guants perquè la pogués agafar i no es fes mal, perquè veies *in situ* que realment la concertina talla. Vàrem anar a totes les ferreteries de Palma, que en queden poques, així ferreteries importants i qualificades i especialitzades. L'expressió de quatre d'elles va ser: "Senyora, aquí no tenim animals tan grossos per posar aquestes concertines". Això varen ser les paraules a la ferreteria. Vàrem cridar a Menorca, que com que allà hi ha vaques vàrem pensar si allà potser, que els animals són més grossos, posen concertines per les vaques, i ens varen dir que no, que això feia mal als animals i tampoc no posaven aquestes peces, això, als animals. Idò ho posam per a les persones. El Govern de l'Estat espanyol ho posa per a les persones. Aquí a la nostra terra, que tenim seny, no ho posam per als animals, no ho venem aquí perquè no ho necessitam, no tenim animals grossos per posar això, per evitar això, i l'Estat espanyol ho posa en nom de tots a les fronteres.

Per tant nosaltres demanam que es retirin, demanam en aquest primer punt que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de l'Estat espanyol a retirar de forma immediata les fulletes i les ganivetes de la tanca, donades les greus lesions que poden ocasionar a les persones. Que protegeixi les fronteres, perquè entenem que una de les obligacions d'un govern ha de ser protegir les fronteres, però d'acord amb els tractats internacionals i d'acord amb els drets humans i protegint la integritat de les persones. No pot ser que l'única defensa que tinguem sigui aquesta.

Després hem vist també que, com que ho intenten per altres vies com la mar, i no saben nedar la majoria i van amb roba i els pesa, tampoc no pot ser -però això serà motiu d'una altra proposició no de llei- que els disparem 150 bales de goma, que varen produir 15 morts. No podem tractar les persones així. Hem de fer una política internacional per controlar la immigració, però la persona immigrant ha de ser tractada com a persona i com a portadora de drets humans; no la podem tractar d'aquesta manera.

Instam el Parlament de les Illes Balears, perdonin, el Govern de l'Estat a invertir més en pressupostos de cooperació internacional als països que generen immigració cap a l'Estat espanyol com una de les mesures més efectives per evitar la necessitat d'emigrar dels ciutadans empobrits. Si volem que aquesta gent no boti s'han de fer polítiques de retorn garantit al país d'origen, amb possibilitats que aquesta gent tenguí una vida millor allà a través de polítiques de cooperació. Hem de fer una política internacional perquè es debiliti la presència dels dictadors que són a Àfrica i que efectivament són uns països o uns governs molt corruptes que no possibiliten una redistribució de la riquesa que generen aquests països africans. No podem vendre armes a aquests països que estan generant immigració cap a nosaltres i que estan utilitzant aquestes armes contra la població, i que molts d'ells són països corruptes, són països dictatorials que no permeten una evolució democràtica dels seus països. Hem d'afavorir la democràcia en aquests països, i una forma de no afavorir la democràcia en aquests països és el que s'ha fet darrerament, que és no perseguir la justícia universal com a govern de l'Estat.

Hem de fer un altre tipus de política per aturar la immigració, que som tots conscients...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, ha d'anar acabant.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. ...que no podem assumir tota la immigració que pogués venir o tota la immigració que ha de passar cap a Europa, però insistim que les persones no poden ser tractades d'una forma tan inhumana com representen aquestes concertines. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sr. Conxa Obrador, també per un temps de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Santiago, poca cosa més podem afegir després de veure una altra vegada aquestes imatges tan terribles de la destrossa que provoquen aquestes concertines en el cos de persones, perquè estam parlant de persones.

Vostè no va trobar aquest material a les Illes Balears perquè no les posen ni als animals, els varen dir, però nosaltres a Ceuta i Melilla tenim una tanca que té aquest material incorporat per evitar que les persones que han recorregut milers i milers de quilòmetres, que han passat totes les penalitats i han invertit tots els seus béns, els pocs doblers que puguin tenir, a travessar aquest desert en mans de màfies que trafiquen amb aquestes persones, que s'aprofiten d'aquestes persones i que les abandonen, aquesta gent, aquests fluxos no deixaran d'intentar passar perquè seria una manera de reconèixer que tot l'esforç, tot el que han fet, no ha servit per a res. Per tant, nosaltres pensam que les actituds coercitives no poden detenir aquestes persones perquè són persones desesperades.

Per tant, compartim aquesta anàlisi i també volem manifestar que no sols la senadora per Melilla, diputats de Ceuta i els sindicats de policies estan en contra i han manifestat que no es poden atemptar els drets humans posant aquestes concertines sinó que darrerament ha estat la Defensora del Poble, Soledad Becerril, del Partit Popular, que ha alertat que sense cooperació al desenvolupament tendrem permanentment files de persones que volen entrar a Ceuta i a Melilla, i afegeix que aquest fenomen es perllongarà durant dècades i dècades si no es posa remei mitjançant l'impuls de les polítiques d'ajuda als països en desenvolupament. I diu, en referència a les concertines, que són una barbaritat i que es cerquin mecanismes alternatius que no facin el mal que fan a aquestes persones.

Per tant, hi ha moltes veus dins el Partit Popular que demanen que aquestes mesures es llevin. I nosaltres volem dir també que en aquests moments debatem la grandària de les tanques, si posam concertines, si no es posen concertines, discutim si són centenars o si són milers d'immigrants els que esperen aquest moment per travessar la frontera quan en realitat del que hauríem de parlar és de l'abandonament d'aquestes persones a la seva sort perquè s'ha retallat dràsticament el pressupost de cooperació en els països d'origen d'aquestes persones. Espanya ha reduït un 70% l'ajuda a la cooperació, i aquest retall ha estat especialment dur en les regions de l'Àfrica subsahariana on l'ajuda ha caigut un 80%, que va passar de 1.000 milions d'euros en el 2008 a 220 milions d'euros en el 2012.

Per tant, si s'abandona la política de la cooperació per evitar que aquestes persones surtin d'un país sense futur, d'un país immers en la pobresa, no s'aturarà el flux migratori, no s'aturarà la pressió de les persones que dins la desesperació volen arribar a un món millor i, per tant, el que passa és que aquesta pressió provoca un debat a nivell europeu en el sentit de quin és el model que volem imposar, una Europa fortalesa o una Europa de drets humans i de llibertats. No podem posar, no podem continuar pensant que les mesures coercitives són les que arreglaran el problema d'aquest col·lectiu, d'aquestes persones immigrants i hem de pensar que nosaltres hem de defensar una Europa de drets i de llibertats i una Europa que reguli d'una manera i que cerqui vies segures per a la immigració. Això hem de treballar.

Nosaltres estam i compartim al cent per cent els tres punts de la seva proposició i consideram que les polítiques de cooperació, la inversió en polítiques de cooperació, tal com va fer el Govern socialista de José Luís Rodríguez Zapatero que va invertir molt de pressupost en els immigrants que procedien especialment de Mali, que es va crear una oficina de cooperació i va augmentar molt la contribució d'Espanya a Mali, doncs, crec que és aquest el camí que hem de continuar. Per això demanam que les polítiques de cooperació tinguin l'impuls que varen tenir fa molts anys, quan Espanya era un referent en la protecció dels drets humans i de la cooperació de les persones d'aquests països.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Obrador. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Como no podía ser de otra manera sí que querría que mis primeras palabras fueran para expresar mi dolor y el de mi grupo por los trágicos acontecimientos que se han sucedido en la frontera en los últimos días.

Quiero hacer también algunas reflexiones sobre, precisamente, lo que es la crudeza del fenómeno migratorio y de las acciones de Gobierno que se han impulsado para hacer compatible la seguridad de las fronteras exteriores con España y por extensión de la Unión Europea con una política migratoria ordenada, humanitaria y adecuada a las exigencias del derecho internacional, del derecho comunitario europeo y por supuesto del derecho interno español.

Evidentemente, existe una enorme brecha de desigualdad entre los países del sur y los países del norte y eso es una realidad que yo creo que no deja indiferente a nadie. Una consecuencia de esta trágica realidad precisamente es la creciente presión inmigratoria que está sufriendo España, por miles y miles de personas que quieren salir de sus países de origen movidos por la desesperación. Y en el caso de África es precisamente una realidad que es especialmente dramática en la mayoría de los casos.

Esto ha provocado que haya un complejo fenómeno que se ve agravado por las organizaciones criminales, que en su mayor parte pues se dedican precisamente a comerciar con el sufrimiento ajeno y que se dedican a sacar partido de la desesperación de muchas personas y a explotar a otras en redes de trata de seres humanos.

Esta realidad hace que se tenga que buscar un equilibrio precisamente entre la protección de las fronteras exteriores y, por otra parte, un tratamiento responsable y humanitario aunque firme a su vez en la prevención contra el tráfico criminal de seres humanos. Este equilibrio no sólo es fácil si no que es extraordinariamente complejo.

Después de oír lo que he oído, especialmente de la portavoz del Grupo Socialista, llama la atención porque ciertamente creo que no pertenece al mismo partido que ha estado gobernando en los últimos años el Estado español, porque hablar ahora de tratamientos inhumanos, hablar ahora de abandonos cuando precisamente sin buscar demasiado recordar aquel trágico momento en que Marruecos abandonaba en el desierto del Sahara quinientos inmigrantes en la frontera de Melilla y la vicepresidenta económica, Fernández de La Vega, indicaba que el tratamiento de los subsaharianos en el país vecino entra dentro de la legalidad, además, explicó que Marruecos tiene sus propios protocolos de seguimiento. Esto era cuando España los dejaba en la frontera, los abandonaba a los que habían conseguido entrar en España, y dejaba en manos de Marruecos que ellos se hicieran cargo de esos inmigrantes subsaharianos respetando totalmente sus protocolos.

O el caso, por ejemplo, del Sr. Rubalcaba cuando admitía que había marcado objetivos para expulsar a emigrantes, dice, una nota interna de la comisaria de la villa de Vallecas en Madrid recogía la siguiente instrucción, “extranjeros: en base a la población de cada distrito hay que hacer un número de detenidos. Villa Vallecas, objetivo igual 35 inmigrantes, si no los hay se van a buscarlos fuera del distrito”. Esto era la política humanitaria del Partido Socialista cuando gobernaba el Estado español.

O, por ejemplo, el hecho mismo de que ahora parece que se niega, busque usted el *Diario de Sesiones* del Congreso de los Diputados, de fecha 28 de setiembre del año 2005, en la página 8, en su segundo párrafo, el Sr. Secretario de Estado de Seguridad, el Sr. Camacho, decía textualmente, “de julio a setiembre de 2004 procederemos a aumentar en tres metros la altura de valla interior de la instalación con una concertina a ambos lados de la valla”. El mismo secretario de Estado, que después en junio de 2005, en una comparecencia sobre Ceuta y Melilla, decía que en Ceuta y Melilla había un problema humano, pero recordó que los que infringen la ley son los inmigrantes irregulares que entran a la ciudad a veces de manera especialmente violenta.

O sea que, mire, yo creo que este problema de la inmigración es suficientemente serio, es suficientemente el número de personas que sufren como para que nos dediquemos a hacer según que tipo de demagogias. Yo creo que si no lo afrontamos desde la seriedad y desde la unidad de los partidos creo que estamos cometiendo un terrible error y podemos estar echándonos los trastos encima de la cabeza de quien puso las concertinas o no, o cual fue la gestión del gobierno anterior o no que de verdad realmente hay mucho que recordar sobre, por ejemplo, las llegadas de los cayucos en España, la cantidad de muertes que, por desgracias, hubo en este país por la inmigración ilegal que en aquel entonces estaba bastante descontrolada.

Yo sí quiero decir que España está respetando todo el protocolo de la Convención de Naciones Unidas sobre delincuencia organizada transnacional donde te dice, precisamente, que los estados parte deben reforzar en la medida de lo posible los controles fronterizos. Pero precisamente España es de los países que, desde la tragedia de Lampedusa, están liderando el cambio de mentalidad en Europa haciendo ver al resto de Europa que el problema de las fronteras no es un

problema sólo de los países limítrofes, que hay que apostar por una acción coordinada con los países de origen precisamente, que hay que apostar por la cooperación internacional precisamente porque, aunque la Sra. Santiago lo ponga en duda, existen, por datos que se tienen gracias al Gobierno de Marruecos y a la policía, existen no menos de 30.000 personas en Marruecos esperando entrar en el territorio español. Y este problema ya no es sólo un problema a nivel de lo que pueda ser la organización del propio estado español, es un problema para los propios inmigrantes que en muchos casos algunos perderán la vida por entrar de esta manera, en muchos casos entraran en manos de redes mafiosas que les van a tener semi esclavizados dentro de las fronteras de Europa.

O sea, creo que la inmigración ilegal desde luego no favorece a nadie, ni al inmigrante ni al Estado receptor, creo que debemos hacer un trabajo responsable desde todos los puntos y evidentemente implicando a la Unión Europea en este sentido y a todos los países que somos miembros. Yo creo que se debe... se está trabajando, por ejemplo, en este caso España ha sido pionera en el trabajo coordinado, por ejemplo, con Mauritania, ¿por qué no llegan ya cayucos a Canarias? Precisamente porque hay una política de cooperación activa con Mauritania y con el Senegal, hay una política ya no sólo en términos financieros sino precisamente de patrullas que están coordinadas con la policía de estos países y juntos están trabajando en evitar, precisamente, esas avalanchas de cayucos. ¿Saben cuantas vidas humanas se están salvando gracias a esa actividad coordinada? Porque el problema es la cantidad de gente que muere en el intento y las condiciones en las que se hacen estos asaltos, no es una cuestión solamente de preocuparnos de nuestras fronteras sino de los peligros que pasan estas personas cuando intentan entrar por la frontera.

Desmentir, por supuesto, a la portavoz socialista en cuanto al compromiso de España en temas de cooperación. Mire, el compromiso de España también incluye la cooperación al desarrollo y precisamente con la región de África occidental y el norte de África los últimos cinco años la ayuda oficial al desarrollo en Sahel se cifró en 567 millones de euros y 10 millones más de euros en el Fondo de Migración y Desarrollo de España, CEDEAO, para apoyar precisamente a los países del África occidental.

Por otra parte, desde octubre del 2013, y por primera vez, España participa activamente a través del Ministerio del Interior en un importante programa que es de la Organización Internacional para las Migraciones, para el retorno voluntario a sus países de origen de inmigrantes subsaharianos que se encuentran irregularmente en Marruecos. O sea, España está ayudando a personas que están en situación de especial vulnerabilidad en Marruecos precisamente a volver a sus países de origen, pero de una manera digna y humanitaria promoviendo las condiciones necesarias para que cuando vuelvan a su país tengan una plena integración social y laboral del retorno a su país mediante cursos de formación y adquisición de medios materiales para su uso laboral.

España está trabajando para que este programa obtenga el respaldo del resto de la Unión Europea y además, con toda modestia, pero con sinceridad, hay que decir que España ha sido el principal valedor de este programa en Bruselas y como resultado de este trabajo se ha conseguido que la medida de retorno voluntario de inmigrantes irregulares en Marruecos a sus países haya sido incluida como decisión propia de la propia Unión Europea.

Yo creo que el objetivo ahora es precisamente que este programa se consolide, se extienda, seguir trabajando en la cooperación internacional y creo que mientras no ayudemos a desarrollar a los países del tercer mundo que están en esta situación, evitar que haya una necesidad imperiosa de estas personas de salir de sus países, pues realmente estamos haciendo una labor desde luego que no se va a notar en ningún sitio. Yo creo que precisamente para salvar vidas, y por doloroso que pueda parecer, lo que tenemos que hacer es aplicar la ley y debemos mantener una política de inmigración que no es nacional sino europea y tenemos que proseguir con la colaboración de los países de origen y de tránsito en la inmigración, especialmente con Marruecos, y debemos continuar con la vigilancia y la contención de nuestras fronteras terrestres y marítimas.

Evidentemente que a ninguno nos gustan las vallas ni las fronteras ni nada que sea pues un impedimento para que las personas puedan acceder libremente, pero es que cuál es la otra solución ¿quitar las fronteras?, ¿dejar que todo el mundo...? Es que además desmiento también lo que ha dicho la Sra. Santiago, las concertinas están a seis metros de altura y antes de las concertinas hay un dispositivo previo antitrepa precisamente para que no se pueda llegar hasta esa altura. Evidentemente la finalidad es evitar que se alcance el nivel superior que es donde están las concertinas.

Mire, yo el tema de las vallas que se pueden poner precisamente ha sido objeto de un informe que ha pedido el presidente del Gobierno al ministerio para que se evalúen precisamente otras posibles soluciones y son los técnicos de seguridad del Estado los que determinan cuáles son los medios más adecuados.

Por lo tanto, le votaremos a favor de los dos últimos puntos y le votaremos en contra del primero. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Bauzá. Vol fer ús de la paraula per contradiccions la Sra. Santiago?

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, gràcies, presidenta. I gràcies als dos grups parlamentaris, bé, al Grup Popular pels dos punts que sembla, bé, que ja és un encontre, i al Partit Socialista pel suport als tres punts.

Reconec, li he de dir, Sra. Obrador, que ha estat valenta perquè votar a favor d'això és reconèixer l'equivocació del seu partit quan governava. Per tant, ha estat un vot valent i li vull agrair.

Jo senyora..., la Sra. Portaveu del Partit Popular, vostè podia mantenir tot aquest discurs votant el primer punt, que llevin les concertines. Podem lluitar contra el tràfic il·legal, contra el tràfic de dones o tràfic de persones, podem lluitar per controlar la immigració regularitzada, podem fer-ho tot sense concertines. No ha donat cap argument, no ha donat cap argument, això troba que és humà? Idò, idò voti amb nosaltres. No, un braç d'un humà, una persona humana passant per una concertina. Voti amb nosaltres, voti amb nosaltres, no passa res, siguin valents, no li llevaran el càrrec de res. La Sra. Carmen Dueñas i el Sr. Francisco Márquez ho varen dir públicament i els han mantingut en el seu lloc i si no, com a mínim, abstinguin-se en aquest punt, abstinguin-se i aquest parlament podrà dir que això és inhumà, perquè ho és inhumà, es posin com es posin. Això no és forma de tractar les persones, siguin immigrants o siguin tal, no tractam així a ningú nosaltres. Un pederasta que tal vegada ha fet malbé vides d'infants no els tractam així, i no volem que siguin tractats així. I persones que són immigrants els tractam d'aquesta manera? El Parlament ha de dir que no. I si no, per favor, abstengui, abstinguin-se i que surti el Parlament dient que no amb la seva abstenció.

Vostè em diu que... jo entenc que tenim un problema molt greu com a Estat perquè som a una frontera del nord d'Àfrica amb el sud d'Europa i això ens crea, realment, molts de problemes, però no només podem tenir aquesta versió mercantilista que no ho podem fer, en la política hi ha d'haver valors i hi ha d'haver principis i quan es tracta de persones els valors i els principis hi han de ser presents. Pot tenir el mateix discurs votant que sí, demanant que es retirin les concertines, és que no ha donat cap argument per mantenir-les, no, no n'ha donat cap per mantenir-les, perquè no en pot donar, perquè vostè ha de parlar..., ha d'omplir els deu minuts amb polítiques internacionals, tràfic..., immigració no regularitzada, però no ha pogut parlar del tema de les concertines.

El tema de Senegal, el tema de Mauritània ja li he contat, no és que hi hagi ara un control de les pasteres, és que com hi ha un control policial, i no polítiques de cooperació en profunditat, la gent ja no se'n va per la mar, se'n va per terra i per això tenim aquests allaus a Melilla que fa anys que no les teníem perquè entraven per via pasteres, que era molt més segura, i s'han mort. Recordi que fa pocs dies vàrem fer una proposició no de llei, el Grup MÉS, que va ser votada per unanimitat on recordàvem que s'havien produït més de 20.000 morts precisament en aquestes travesses. Vull dir, que érem absolutament conscients, però no els rebem, quan venien a Canàries no els rebíem amb concertines i ara els rebem amb concertines. Ara, quan són aquí...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... sí, sí, estan en una tanca, si ja ho sé, ja la tenc fotografiada la tanca, no es preocupi, hi he anat. La mateixa informació que tenim ara afortunadament hi ha informació per a tots, no només pels que són al Govern. Es fan mal, arriben ferits, hi ha hagut gent que s'ha dessagnada.

Demanim-ho, jo els deman que es plantegin el vot, si no volen votar que sí almanco abstenguin-se i que aquest parlament pugui dir que no a les concertines.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Farem, idò, votació separada, passarem ara a la votació del primer punt.

Vots a favor? 5.

I, vots en contra? 9.

I el segon i el tercer punt quedarien aprovats per assentiment.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS